

Δημήτρης Δεσύλλας

Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση με τις αποφάσεις του 4ου Συνεδρίου του, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην πορεία προς την 4η Συνδιάσκεψή της, ευρύτερες δυνάμεις και αγωνιστές της ανατρεπτικής Αριστεράς, βρίσκονται αντιμέτωποι και καλούνται να αναμετρηθούν νικηφόρα με πυκνές και ποιοτικά αντιδραστικές πολιτικές εξελίξεις, όπως είναι:

- ΠΡΩΤΟ: Η νέα αντεργατική επιδρομή της 3ης αξιολόγησης του 3ου Μνημονίου Κυβέρνησης - ΕΕ - Κεφαλαίου. Με ακρωτηριασμό στο δικαίωμα της **ΑΠΕΡΓΙΑΣ** (50%+1 των οικονομικά εντάξει μελών σωματείου) και στις συνδικαλιστικές ελευθερίες, ομαδικές απολύσεις χωρίς βέτο και προέγκριση Υπουργού και Περιφερειάρχη, εργοδοτικό μισθολογικό λοκ-άουτ (δηλαδή ενδοεργασιακό εμφύλιο), κατάργηση της μονομερούς εργατικής προσφυγής στη διαιτησία, διατήρηση της ρατσιστικής μισθολογικής διάκρισης σε βάρος της εργατικής νεολαίας κάτω των 25 ετών (586 και 511 ευρώ αντίστοιχα ακαθάριστοι μισθοί), μη επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων μετά τον Αύγουστο του 2018. Επιπλέον με νέες σαρωτικές ιδιωτικοποιήσεις (τύπου ΔΕΗ), ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς, εφαρμογή «Μητρώου Αγροτών» κ.ά.

- ΔΕΥΤΕΡΟ: Η εφαρμογή του προκαταβολικά ψηφισμένου 4ου Μνημονίου διαρκείας για την 5ετία 2018 - 2023. Με τα αιματοβαμμένα και θηριώδη πρωτογενή πλεονάσματα του 3,5% του ΑΕΠ (7 δισεκ. ευρώ ετησίως) και στη συνέχεια 2% του ΑΕΠ ετησίως για την περίοδο 2023 - 2060. **Με νέα φοροεπιδρομή ενάντια στους φτωχούς** από το 2019 (μείωση αφορολόγητου από 8.600 σε 5.600 ευρώ) και νέες φοροαπαλλαγές σε κεφάλαιο - εφοπλιστές - εκκλησία. **Με νέο τσεκούρι στις συντάξεις (ύψους 8 δισεκ. ευρώ στην 3ετία 2019 - 2021),** με την πλήρη κατάργηση του ΕΚΑΣ και των οικογενειακών επιδομάτων, τον επανυπολογισμό όλων των συντάξεων με βάση το νόμο του «κομμουνιστή» Κατρούγκαλου και την κατάργηση της λεγόμενης «προσωπικής διαφοράς». Μέτρα που κάνουν διαχρονικά επίκαιρο το σύνθημα «**φέρτε πίσω όλα τα κλεμμένα**» και όχι τα

ψίχουλα του «κοινωνικού μερίσματος». **Αντιλαϊκή επιδρομή, που απαιτεί την άμεση ταξική ανασυγκρότηση του Εργατικού Κινήματος** για ανατροπή της, αλλά και για νέες νίκες και κατακτήσεις, με τη συντροφική ενωτική συμβολή του NAP, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ευρύτερων ταξικών εργατικών δυνάμεων.

- ΤΡΙΤΟ: Η παραπέρα αντιδραστικοποίηση της ΕΕ ως το 2025, με τις γνωστές προτάσεις Μακρόν - Γιουνκέρ αλλά και του κολαούζου τους, κ. Τσίπρα.

Συγκεκριμένα: Ευρωζώνη με ξεχωριστό προϋπολογισμό πανευρωπαϊκής άγριας λιτότητας, Υπερυπουργό Οικονομικών και δικό της Κοινοβούλιο. Ευρωπαϊκό ΔΝΤ και Τραπεζική Ένωση. Κοινό αμυντικό ταμείο, Ευρωστρατό και αυτοτελή στρατιωτική ολοκλήρωση της ΕΕ, δίπλα στο ΝΑΤΟ. Κοινή ιμπεριαλιστική εξωτερική πολιτική και πιο ρατσιστική για τους μετανάστες. Συνολικά **«ΕΕ των πολλαπλών ταχυτήτων»** και μεγαλύτερης καπιταλιστικής - ιμπεριαλιστικής ανισομετρίας. Εξελίξεις που διευρύνουν - βαθαίνουν τις **αντιΕΕ λαϊκές διαθέσεις** στην Ελλάδα και σ' όλη την Ευρώπη. Δυστυχώς, τις καρπώνεται η ακροδεξιά, που ξανασηκώνει κεφάλι, ακριβώς λόγω της απουσίας αντι-ΕΕ αριστερού «αντίπαλου δέους». Διαθέσεις που υπαγορεύουν - αναγορεύουν την **αντικαπιταλιστική - διεθνιστική αποδέσμευση από την ΕΕ**, ως άμεσο πολιτικό στόχο του λαϊκού κινήματος, σε **«λυδία λίθο»** κάθε αριστερής πολιτικής δύναμης (κόμματος, τάσης, κίνησης).

- ΤΕΤΑΡΤΟ: Οι απανωτές εκλογικές αναμετρήσεις στη διετία 2018 - 2019, Βουλευτικές, Ευρωεκλογές, Περιφερειακές και Δημοτικές Εκλογές. Με πιθανότερο ενδεχόμενο οι βουλευτικές εκλογές να γίνουν **το φθινόπωρο του 2018** (στο μεσοδιάστημα μετά τις αναμενόμενες θριαμβολογίες του κ. Τσίπρα για το δήθεν **«τέλος του 3ου Μνημονίου»** τον Αύγουστο του 2018 και πριν γίνει χειροπιαστή η νέα φορολογική και αντισυνταξιοχική καταιγίδα του 2019). Αναμετρήσεις πολύ κρίσιμες, που θα καθορίσουν τους νέους πολιτικούς συσχετισμούς. **Με το εκβιαστικό εκλογικό δίλημμα, «ξανά Τσίπρας για να μην έλθει ο Μητσοτάκης»,** να απειλεί άμεσα με **νέα λεηλασία** την εργατική τάξη, τη νεολαία, τον βασανισμένο αλλά και ευκολόπιστο και «συριζόπληκτο» - πολιτικά «σεισμόπληκτο» κόσμο της Αριστεράς. **Να απειλεί σοβαρά και την πολιτική αυτοτέλεια του NAP και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ,** κυρίως την προοπτική μιας σύγχρονης και μαζικής, αυτοτελούς Κομμουνιστικής Αριστεράς στη χώρα μας. Πολιτική αυτοτέλεια που είναι το **«πρόβλημα των προβλημάτων»** της εποχής μας.

Η νικηφόρα φιλολαϊκή αντιμετώπιση όλων αυτών των πολιτικών εξελίξεων, **ΑΠΑΙΤΕΙ την πραγματική (όχι φαντασιακή και εικονική) πολιτική αυτοτέλεια του NAP και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ευρύτερα της ανατρεπτικής Αριστεράς.** Κλειδί γι' αυτό είναι η πολιτική

τοποθέτηση απέναντι στις «ενδιάμεσες» διαχειριστικές, κυβερνητικές και δήθεν ρεαλιστικές «αριστερές λύσεις» τύπου Κόρμπιν και Μελανσόν, Τσίπρα και συνεπέστερων εκδοχών – παραλλαγών του. Ας δούμε τι διδάσκει επ’ αυτού του κρίσιμου ζητήματος, η πρόσφατη πολιτική ιστορία του τόπου μας:

• **Το 1944** στο όνομα της μεγάλης αντιφασιστικής νίκης και του «*ποτέ πια φασισμός*», το μεγαλειώδες και παλλαϊκό **ΕΑΜ - ΚΚΕ**, πήρε υπουργεία από τους αστούς και τον Γ. Παπανδρέου. Τα πιο τοξικά και αντιλαϊκά υπουργεία, όπως εύστοχα γράφει ο **Δημ. Μαριόλης** στο βιβλίο του «*Η αδύνατη ταξική ανακωχή*» (εκδόσεις ΚΨΜ). **Πολιτικά αποτελέσματα:** Πείνα και δυστυχία για τον λαό, δραματική ήττα στον εμφύλιο, οι αριστεροί στις φυλακές και στα ξερονήσια και οι ταγματασφαλίτες να παίζουν μπάλα με κομμένα κεφάλια κομμουνιστών (αληθινό γεγονός).

• **Το 1964** στο όνομα της αντιμετώπισης του παλατιού, του φασισμού, της επερχόμενης χούντας, η μεγάλη **ΕΔΑ** (αξιωματική αντιπολίτευση του 24% το 1958), δεν κατέβασε ψηφοδέλτια στη μισή Ελλάδα, στήριξε και ψήφισε **Ένωση Κέντρου** και τον Γ. Παπανδρέου. **Αποτελέσματα:** Ήρθε η χούντα και κυριολεκτικά «έπιασε στον ύπνο» την Αριστερά την 21η Απριλίου 1967, ο λαός στο «γύψο», οι κομμουνιστές ξανά στις φυλακές και στις εξορίες. **Ακραίο παράδειγμα: Οι αδελφοί Στεφανόπουλοι, που η ΕΔΑ έβγαλε βουλευτές στον ΠΥΡΓΟ.** Έγιναν Πρωθυπουργός και Υπουργός στην 3η Κυβέρνηση αποστατών που προετοίμασε τη χούντα του 1967. Το τραγικότερο είναι ότι επέστρεψαν δριμύτεροι στον Πύργο το 1977, ως **ηγεσία της φασιστικής ΕΠΕΝ**, με ρόπαλα και λοστούς και τάκαναν όλα λαμπόγυαλο!

• **Το 1984** στο όνομα της «πραγματικής αλλαγής», της «αλλαγής με κατεύθυνση το σοσιαλισμό» και του «αθροίσματος των δημοκρατικών δυνάμεων» (ΠΑΣΟΚ και ΚΚΕ) όπως έλεγε ο Χ. Φλωράκης, το «ισχυρό» **ΚΚΕ** έγινε στην πράξη ουρά και τσόντα του **ΠΑΣΟΚ** και του Α. Παπανδρέου. **Έτσι κατέληξε στο 1989**, δηλαδή στην «κάθαρση» του ΠΑΣΟΚ, του Κοσκωτά και του Άκη Τσοχατζόπουλου δια της πιο ακάθαρτης και βρωμερής συγκυβέρνησης με τον Μητσοτάκη. **Με συνέπεια** η Αριστερά να εξευτελιστεί πολιτικά, να λεηλατηθεί ξανά από τον Α. Παπανδρέου το 1993 και να καταποντιστεί εκλογικά (από το 14% στο 4%)!

• **Το 2014** στο όνομα της «κατάργησης» του Μνημονίου, εντός της ΕΕ και δια της δήθεν «αριστερής» κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, **κομμάτια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά και παράγοντες της αριστερής διανόησης και δημοσιογραφίας, καλλιεργούσαν στον λαό ολέθριες αυταπάτες για τον ΣΥΡΙΖΑ.** Καλούσαν το λαό και τη νεολαία σε κριτική στήριξη του **ΣΥΡΙΖΑ** ή έστω της αριστερής τάσης του (μετέπειτα ΛΑΕ), συμβάλλοντας στην εκλογική και

πολιτική λεηλασία του κόσμου της Αριστεράς που έγινε από το κακέκτυπο του Α. Παπανδρέου, τον κ. Τσίπρα. **Τα αποτελέσματα είναι γνωστά και ολέθρια** για τους εργαζόμενους, τη νεολαία και κυρίως για τις αριστερές ιδέες, για την προοπτική της Αριστεράς στην Ελλάδα.

Όλα αυτά τα **εγκληματικά πολιτικά λάθη** έγιναν με αγαθές προθέσεις, στο όνομα της αντιμετώπισης του μεγαλύτερου κακού δια του μικρότερου κακού, δια του «εφικτού» που τα έκανε όλα ανέφικτα. **Έγιναν στο όνομα της πλατιάς μετωπικής πολιτικής, της συγκέντρωσης ευρύτερων δυνάμεων και του αντισεχταρισμού**, αλλά αντίθετα έφεραν τη διάσπαση, τη συρρίκνωση, το διασυρμό και τη δυσφήμιση της Κομμουνιστικής Αριστεράς. Την άενη, τραγική και σισύφεια αυτή πορεία, περιγράφει χαρακτηριστικά ο ποιητής **Πάνος Κυπαρίσσης: «Πήγε αντίθετα στο ποτάμι του καιρού του. Ωστόσο βρέθηκε στις εκβολές»** (Ο Απολογισμός, ποιήματα 1977 – 2013, Α΄ τόμος, σελ. 63, εκδόσεις Γαβριηλίδης).

Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, με τις αποφάσεις του 4ου Συνεδρίου του δεν θέλει «να ξεχωρίσει από τον κόσμο», αλλά να ενωθεί βαθύτερα με τον κόσμο της δουλειάς, της σκέψης, της αναζήτησης και του αγώνα, θέλει να συσπειρώσει τις **πρωτοπόρες δυνάμεις** της εργατικής ανατρεπτικής αναζήτησης, του σύγχρονου νεολαιίστικου ριζοσπαστισμού και της τολμηρής καινοτόμας διανόησης. **Κάνει ένα αποφασιστικό βήμα μπροστά** για να συμβάλει στο Πρόγραμμα και στο Κόμμα της Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης που απαιτούν οι υλικές δυνατότητες της εποχής, μια σύγχρονη Ανατρεπτική Αριστερά, ένα νικηφόρο Εργατικό Κίνημα. **Αποφασιστικό βήμα στην κατάκτηση της πραγματικής αυτοτέλειας μιας μαζικής και σύγχρονης Κομμουνιστικής Αριστεράς.**

Είναι βήμα καθοριστικής και **πολλαπλής συμβολής**: Στην ανασυγκρότηση και πολιτική αναβάθμιση της μετωπικής κατάκτησης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στην προώθηση της πρότασής της για πολιτική συνεργασία των ευρύτερων δυνάμεων της ανατρεπτικής, αντικαπιταλιστικής, αντι-ΕΕ, αντιδιαχειριστικής, βαθιά αντικυβερνητικής Αριστεράς. Στην ταξική ανασυγκρότηση του Εργατικού Κινήματος, στην προωθητική κοινή δράση όλης της μαχόμενης Αριστεράς, μέσα σ' αυτό, σε νικηφόρους αγώνες στις ταξικές μάχες που έρχονται.

15/12/2017

Δημήτρης Δεσύλλας

Μέλος ΠΕ του ΝΑΡ για την

Κομμουνιστική Απελευθέρωση